

El Sínode per l'esperança en la seva recta final

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem enfilant el nou curs pastoral en tots els àmbits del nostre bisbat a fi d'emprendre les activitats pròpies de les nostres parròquies i comunitats. Ho hem de fer, com sempre, amb renovada il·lusió, perquè treballem en la vinya del Senyor, al servei de tantes persones que cerquen Crist en la seva vida.

És el moment en què «alguns» discerniran quina és la voluntat de Déu per a la nostra Església

El curs pastoral que ara iniciem té al davant un fet eclesial de gran importància: la recta final del Sínode Diocesà. Aquest, convocat fa quatre anys (setembre del 2018), ha fet el seu camí amb els grups sinodals d'arreu del bisbat, i ara empenen un moment clau en el seu itinerari: l'Assemblea Sinodal. És bo de recordar la dinàmica pròpia d'un sínode en l'Església. Sempre és «un», el bisbe, el qui convoca «tots» els membres de l'Església particular a fer el camí sinodal. «Molts» són els qui responen a la crida per a formar grups sinodals. Després són «alguns» els convocats a l'assemblea sinodal. Per a tornar altra vegada a «un», el bisbe, el qual, havent escoltat el que s'ha dit en els grups sinodals i en les sessions de l'assemblea, promulga els decrets i orientacions pastorals a «tots» els qui formen la diòcesi.

Ara som, doncs, en el moment en què «alguns», en representació de tot el cos eclesial, han de posar-se a l'escolta de l'Esperit, en la pregària i el diàleg, per a discernir quina és la voluntat de Déu per a la nostra Església en aquest canvi d'època. No és pas un moment fàcil, però sí que tenim l'esperança certa que Déu és viu i vol vida plena per a tothom; a més, sabem que hem d'estar ben oberts a la no-

vetat i a la sorpresa de Déu. Com ens diu el papa Francesc: «La proposta cristiana mai no envelleix. Jesucrist també pot trencar els esquemes avorrits en els quals pretenem tancar-lo i ens sorprèn amb la seva constant creativitat divina. Cada vegada que intentem tornar a les fonts i recuperar la frescor original de l'Evangeli, broten nous camins, mètodes creatius, altres formes d'expressió, signes més eloqüents, paraules carregades de renovat significat per al món actual» (EG, 11).

Aquests «alguns» són convocats el 18 de setembre a la nostra catedral, a les cinc de la tarda, i amb ells també «tots» els qui estimem Crist en aquesta Església de Vic som invitats a participar en la celebració de l'inici de les sessions de l'Assemblea Sinodal. Espero que siguem «molts» els qui visquem aquest fet històric per al nostre bisbat, invocant l'Esperit Sant, pregant pel fruit pastoral del nostre *Sínode per l'esperança* i celebrant l'Eucaristia.

